

راوی قدرت باشید

مروری بر توصیه‌های رهبرانقلاب به دولت در دیدار رئیس‌جمهور و اعضای هیئت دولت

روحیه تلاش را همّت و انگیزه را با گفتن، با عمل کردن، با نشان دادن نتایج بر این حالت قلبه بدیم.

و طیفه مهم دور همته طوفه های قدرت ملی و عزت ملی است. دور همته دنیا این جور است که وظیفه همه دور همته ها این است مؤلفه های قدرت ملی را تقویت کنند که مهم ترین آنها روحیه و انگیزه و یکپارچگی ملت است؛ یعنی از مؤلفه های قدرت – اگر چنانچه بخواهیم بشماره کنیم – مهم ترش همین است که ملت یکپارچه باشد، با روحیه باشد، امیدوار باشد، با انگیزه باشد. ما در کار کرد خودمان، در حرف زدن خودمان، در پایبندی مان به وظایف خودمان باید این روحیه را در ملت به وجود آوریم و اگر وجود دارد، تقویت کنیم و مانع بشویم از زوال آن.

در کارها باید به اولویت ها توجه کرد. کار زیاد است. توان – چه جوان مالی و چه جوان انسانی و بشری – فداقتا کمتر از نیاز به کار است که باید انجام بگیرد. باید اولویت ها را پیدا کرد که ملاک در اولویت ملی هم فکری است، نه براساسی بودن. اینها اولویت است که بعضی از کارها فوریت دارد، بعضی از کارها جنبه های زیر ساختی دارد، اینها اولویت دارد. به این اولویت ها باید توجه کنیم. یکی از خطوط اصلی مدیریت همین است که انسان بتواند تشخیص بدهد و باید کند اولویت ها را.

شعار امام زبور گوار این بود که باید برای خدا، برحق اهداف الهی و معارف الهی را تسریع الیه کار کرد؛ بعد هم به مردم گفتند، مردم هم با انبیا‌های دینی عمدتاً سرخاستند و کار انجام دادند. بنابراین در نظام اسلامی کار برای خدایت، سرافرازی نیست.

روایاتی از مهم ترین سرفرازی‌هایی که بنده می خواهم بگویم آن یک بند کتیم، مسئله پیگیری است؛ حالا این پیگیری یک وقت در سطح وسیع جمهوری است که این بحمدالله هست؛ ایشان واقعا پیگیری می کنند یا این سفرهای استانی و تماس های با مردم و رفتن در میان روستاها و تماس نزدیک با کارکنان و مدیران بالا؛ این پیگیری ها بسیار بارزتر است، این هم خیلی مفید است، لکن فقط این نیست؛ پیگیری باید در بنده وجود دارد، باید وجود داشته باشد و در مدیریت باید.

گاهی اوقات شما که وزیر هستید، تصمیمی می گیرید، قبول هم دارید، می دهید، ماریون که کار انجام میدهد دستور هم می دهد، شما هم آن کار را انجام می دهید، دستور می دهد، [اما] با گذشتن دو سه واسطه قضیه بمدام به ترتیب ضعیف می شود تا به کلی از بین می رود و وقتی به سرانگشت هار رسید، چیزی وجود ندارد در حالی که کار را سرانگشت هار چوب انجام بدهند، کار دست می خورد یا بداند انجام بدهند، مغزها فقط فرمان می دهند.

این پیگیری مهم است؛ پیگیری تا سرانگشت ها، پیچود تا این نتیجه گیری تا آخر چون سلبقه هایی وجود دارد.

مسئله اول، احیای واحدهای تولیدی است؛ آن کسانی که سر درشته کار را دارند و مسائل اقتصاد واقعی را اقتصاد عملی را می‌کنند، همه متفق بر آنکه تولید کنید، بیشتر اقتصاد کشور است. به تولید برسد، احیا کنید واحدهای تولیدی را. حالا البته اشاره شد به اینکه برق بعضی از کارخانه‌ها قطع می‌شود؛ یک جاهایی هست که یک اضطراری وجود دارد، لکن آنجا که اضطراری وجود ندارد، مسئله تولید را باید جدی گرفت؛ این توصیه اول من است.

توصیه دوم من تأمین به موقع کالاهای اساسی است؛ این یکی از مسائل مربوط به در مواردی اتفاق افتاده که مسئول کشور به واسطه ما گزارش کرده - حالا چرا به ما گزارش کرده، من نمی‌دانم - فلان جنسی که جزو کالاهای اساسی مهم است، باید مثلاً به قدر این مدت باشد، به قدر دلت این مدت است. من می‌خواهم می‌باید، به قدر دلت این مدت است. اما این خبر است که باید به موقع کالاهای اساسی را تأمین کنیم و میزان ذخایر اینها را نسبت به نصاب مورد نیاز باید همیشه ملاحظه بشود. مخاطرات احتمالی وجود دارد، ما همیشه به مخاطرات نمی‌توانیم پیش‌بینی کنیم؛ یک وقت یک مشکلی می‌آید، یا جنسی را که الان می‌شود آورد و در آنجا ممکن است در یک برهه زمانی دیگر نشود وارد کرد؛ باید این رفتار را کرد، این مخاطرات را باید در نظر گرفت.

پس برای وجود کالاهای اساسی در کشور باید کاملاً باطمینان بخش باشد. اگر به موقع کالاهای اساسی در کشور وجود داشته باشد، این در سفره مردم اثر مستقیم دارد، یعنی دلت ای‌های عارضی و دلخواهی در بازار دیگر وجود نداشته و امنیت داشت تهدید نخواهد شد؛

و من مسئله

اینچون نباشد که امروز یک قیمتی باشد و فردا به خاطر تورم، قیمت دو برابر او مثل دو برابر بشود. حالا دوسان اسم کالا برگر را می‌آورند و کسانی که او چند نموده، کسانی که وارد شده، آن‌تایید می‌کنند؛ بعد هم چون خودم در این مسئله ورودی ندارم، به نظر می‌آید دنبال کردن این کار از رگفته می‌شود که زمینه به کارگیری کالابرگ‌های تکنیکی هم وجود دارد، یعنی زیرساختش الان موجود است و می‌شود آن استفاده کرد که مثلاً تیرایی اتخاذ بشود و هم می‌توانند زند به ۱۰ اقم کالا بدون دغدغه با قیمت ثابت تهیه کنند. این هم یک مورد در این مورد.

در مورد دیگری کالاهایم باید برای انضباط بازار یک فکری کرد، یعنی مردم نباید احساس کنند که بازار را خراب شده است؛ امروز یک قیمت است، فردا با یک فاصله عجیبی قیمت بالا رفته، اینجا یک قیمت است، آن طرف یک قیمت دیگر! یک چنین حالتی که حالت راه‌اندازی بازار است، به روحیه مردم صدمه می‌زند؛ این حالت هم نباید احساس شود.

در مورد ذخیره کالا که عرض کردیم، بی‌مناسبت نیست این را هم بگویم؛ که ذخیره کار برای زمرستان چون مسائل هم است، از کلیا با واردات گاز و کارهایی مانند این، چیزی عمل بشود که در زمستان مشکل گاز در کشور وجود نداشته باشد. حالا هم تر کمستان هست، هم جاهای دیگر که می‌توان این کارها را کرد.

مسئله مسکن هم یکی از مسائل مهم است؛ مسئله مسکن واقعاً یکی از مشکلات اساسی است؛ پیشنهادهایی که به ما می‌شود که حالا چون کننده نیستیم و کار دست ما نیست، محول می‌کنیم به مسئولان. در مورد حل مشکل مسکن یا حتی نسجی مشکل مسکن - و لو حل کامل نباشد - پیشنهادهایی به ما می‌شود؛ خوب این پیشنهادها را مسئولان محترم می‌شوند، دنبال کنند و

ان شاء الله به نتیجه برسانند.

یک مسئله، مسئله نفت است. حالا اشاره کردند که هم تولید و هم صادرات نفت افزایش پیدا کرده، لکن در عین حال، تولید نفت با اهمیتی که در اقتصاد دارد - که هم اولی است - تولید پایینی است. روش‌های تولید نفت را، روش‌های قدیمی است؛ ابزارها قدیمی است، روش‌ها قدیمی است و بسیاری از جاهای نفت‌خیز دنیا فقیریم. در حالی که امروز مطمئناً وسیله‌های استخراج جوان و تصفیکرده‌های جوان که در زمینه نفت کار کرده‌اند، بدون تردید کارهای مهمی می‌شود، کرد. از اینها باید کمک اخذ کرد. خواست‌ها تجربه کردیم؛ مسئله در اولت‌های نفت، این کار حل شد، یعنی چند دهه‌اشجوی تولید، چند تصفیکرده جوان، شاید بتوانند در شیوه‌های تولید، چند استخراج کنند؛ مانند اینها که تحولی ایجاد بکنند. در باب صادرات نفت هم البته ما نیاز به تحرک بیشتری داریم، یعنی مسئله تعدد مشتری و توسعه مشتری در نفت، نفت مسئله مهمی است که باید از شاهانه دنبال شود.

اینک می‌توانیم به هم مربوط به اسراف بکنیم. ما واقعاً اسراف می‌کنیم؛ اینکه! بنده چند سال قبل از این، چند سال پیش از این، به مضمون اسراف نکردن قرار دادم - حالا این به این شعار یاد می‌یابم نیست - که مردم اسراف نکنند. ام‌دند به ما هفتصد تومن بیشتر از همه اسراف می‌کنند، خودی‌راست هستی، دولت بیش از همه اسراف می‌کند، دینداران را می‌گویند؛ هم در زمینه برق، هم در زمینه گاز، هم در زمینه آب، هم در زمینه ساختمان و بنا، هم در زمینه لوازم و غیره اسراف انجام می‌گیرد. همه‌ی این‌ها لازم به لزومی دارد؛ خیلی از اسراف‌ها چیزهایی است که لازم نیست که بعد، سفر با همه‌ی اهلان دو برابر یا سه برابر آنچه اسراف است؛ چه لزومی دارد اگر تعداد انسان به یک جایی سفر می‌کند، خوب یا بد تعداد معدودی باشد که مثلاً حضور آنها واجب و لازم است. یا مثلاً فرض کنید شاد، در هتل‌های گران‌قیمت در آن محلی که به آنجا سفر شده، این اسراف‌ها را؛ این اسراف‌ها را باید انجام داد.

من اینجا یک کلمه هم خطاب به اصحاب بیان و قلم ننوشتام و آن همین است که کسانی که روزنامه می‌نویسند، مقاله می‌نویسند، بیاناتی در صالوسیمیا دارند، بیاناتی در فضای مجازی دارند، سعی کنند به ضرر کشورشان حرف نزنند، راوی ضعف کشورشان نباشند، نقاط قوت را برای مردم بیان کنند؛ نقاط قوتی که واقعاً وجود دارد (برای مردم می‌گویند) و نقاطی که واقعاً وجود دارد؛ اینها را برای مردم بگویند.

اولویت‌های دولت باید تأمین کالاهای اساسی و احیای تولید باشد. با ذخیره‌سازی به‌موقع و رقابتی کردن واردات، می‌توان امنیت غذایی را تضمین و از گرانی‌های دلخواه جلوگیری کرد. همچنین با استفاده از نیروی جوان و دانش‌بنیان در بخش‌های کلیدی مانند نفت، می‌توان روش‌های قدیمی را متحول و بر مشکلات غلبه کرد.